

JongSTRONG geeft de pen aan...

Thijs van Veen. Thijs is afgestudeerd aan de Universiteit van Utrecht als hydroloog. Hij is nu werkzaam bij de Gemeente Utrecht als junior adviseur bij de afdeling stedelijk water, riolen en gemalen en volgt het Nationaal Watertraineeship. In zijn werk houdt hij zich onder andere bezig met de

subsidiering van groene daken, vooral met het oog op wateroverlast.

Om lid te worden of voor meer informatie over JongSTRONG en haar activiteiten, zie op onze website (jongstrong.com) en natuurlijk op onze LinkedIn pagina.

Het bestuur van JongSTRONG:
Arvid de Rijck – Witteveen+Bos
Sven Verweij – NMI Agro
Joris Rooiman – Gemeente Hengelo
Marissa Frambach - Tauw
Lisanne Broersen-Nijmeijer - OFGV

Klimaatadaptatie

Van elke zonnestraal in de afgelopen vier weken heb ik intens genoten. Het was net genoeg om een flinke shot vitamine D binnen te kunnen krijgen. De afgelopen weken stonden eigenlijk in het teken van “lekker” Hollands weer. Zo kwam Ciara voorbij, was Dennis Storm op doorreis en kwam Ellen last minute nog even aanwaaien. In deze paar weken heb ik mij al aardig geadapteerd aan het weer. Ik “probeer” een regenbui te ontwijken door eerder of later te vertrekken, ik heb een poncho gekocht en ik blijf vooral binnen. Als je bedenkt dat het ongeveer 7 procent van de tijd regent in Nederland, dan zouden we dit jaar toch al bijna aan onze taks zitten?

Als het gaat om het klimaat, bereid ik mij voor op de komst van een mediterraan klimaat. De afgelopen weken voelde wel anders. Niet getreurd, het klimaat is namelijk het gemiddelde weer in welgeteld dertig jaar. Laten we vooral duimen dat een reeks, zoals de afgelopen vier weken, de komende dertig jaar niet meer voorkomt. Toch moe-

ten we ons gaan aanpassen op het klimaat, wat niet helemaal gepaard gaat met de laatste ontwikkelingen. Bezuinigen en eenvoud zitten bij ons allen in de genen. Dat heeft de bodem ook geweten, want de eigen tuin en het openbare groen worden al geruime tijd verstikt onder een verhard dekentje. Met als gevolg dat water niet meer geïnfiltreerd wordt en tot wateroverlast leidt in de openbare ruimte. De afgelopen decennia hebben wij ons allen aangepast op een klimaat met weinig neerslag en een milde temperatuur. Helaas is dit niet het vooruitzicht dat het KNMI ons voorschotelt; langere perioden van droogte, zachtere winters met meer neerslag en kortere intensievere regenbuien in de zomer. Kortom, er is nog veel te winnen binnen het thema van klimaatadaptieve bodem.

Eén van de mogelijke oplossingen met betrekking tot klimaatadaptatie, waar ik zelf mee bezig ben bij de Gemeente Utrecht, is het creëren van een nieuwe bodem. Door middel van subsidie stimuleren wij de aan-

leg van enkele centimeters bodem met vegetatie in de vorm van gras of vetplanten (zoals sedum) op het dak landschap in Utrecht (zoals te zien is op de foto). Groene daken hebben een aantal voordelen. Zo hebben groene daken een verkoelend effect; een groen dak neemt minder warmte op dan een stenen of bitumen dak doordat het een hogere albedo heeft en door de verdamping van planten (evapotranspiratie). Een groen dak houdt water vast tijdens en na een regenbui; hierdoor wordt de afvoer en de piekbelasting richting het riool gereduceerd. Daarnaast isoleert een groen dak, neemt de vegetatie CO₂ op en verhoogt het de biodiversiteit. Zelfs de bushokjes zien er een stuk frisser uit in Utrecht!

De eerste stap is gezet. Veel overheden en adviesbureaus vormen een afdeling die zich focust op klimaatadaptatie, maar hoe gaan we in de verdichte stad ruimte vinden voor groen? En misschien wel de belangrijkste vraag: hoe gaat groen zich ooit terugverdienen tegenover steen? Als mensen hebben we veel meer baat bij een groene omgeving. Het brengt ons geluk, zuurstof, verkoeling etc. Het is een stukje beleving dat zich terug betaald in de vorm van een betere gezondheid. Toch verliezen deze baten het tegenover valuta. Wat mij betreft wordt het tijd dat beleving meer waard gaat worden, dat het dak niet meer slechts als een paraplu wordt gezien en dat de eisen aan het bouwbesluit worden gebruikt als een springplank. Het tijdperk breekt aan waarin verticale bossen kunnen ontkiemen, waar geen dak meer onbenut blijft en waar de bodem straks weer vrij kan ademen.

Thijs van Veen, Junior Adviseur Stedelijk Water bij de gemeente Utrecht

